

**Cauza C-820/21****Cerere de decizie preliminară****Data depunerii:**

28 decembrie 2021

**Instanța de trimitere:**

Administrativen sad Sofia-grad (Bulgaria)

**Data deciziei de trimitere:**

9 decembrie 2021

**Reclamantă:**

„Vinal” AD

**Pârât:**

Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

---

**ORDONANȚĂ****[...] [omissis] ADMINISTRATIVEN SAD SOFIA-GRAD, Prima Secție 64**

[...] [omissis] în examinarea cauzei nr. **2001** [...] [omissis][...] [omissis] și în prezenta decizie, a luat în considerare următoarele elemente:

Procedura a fost inițiată la cererea „Vinal” AD [...] [omissis] împotriva deciziei nr. P-142/32-45441 din 11 februarie 2020 a Direktor na Agentsia „Mitnitsi” (Directorul autorității vamale), prin care a fost retrasă autorizația nr. 128 de exploatare a unui antrepozit fiscal pentru producerea și depozitarea de produse accizabile cu numărul de identificare al antrepozitarului autorizat BGNCA00046000 și cu numărul de identificare al antrepozitului fiscal BGNCA00046001, cu adresa antrepozitului în Lovech [...] [omissis].

Printr-o cerere depusă în ședința de judecată din 23 februarie 2021, „Vinal” AD solicită formularea unei cereri de decizie preliminară cu privire la interpretarea articolului 7 alineatul (2) din Directiva 2008/118/CE privind regimul general al accizelor și cu privire la o interpretare, în conformitate cu articolul 16 alineatul (1)

din Directiva 2008/118/CE, a articolului 53 alineatul (3) coroborat cu articolul 53 alineatul (2) punctul 1 și cu articolul 53 alineatul (1) punctul 3, cu articolul 47 alineatul (1) punctul 5 și cu articolul 112 din Zakon za aktsizite i danachnite skladove (Legea privind accizele și antrepozitele fiscale, denumită în continuare „ZADS”).

Reclamanta susține că, pentru soluționarea cauzei, este necesară interpretarea dreptului comunitar, în special a articolului 7 alineatul (2) din Directiva 2008/118/CE privind regimul general al accizelor, precum și a articolului 16 alineatul (1) și alineatul (2) literele (b) și (e) din această directivă, și [să se clarifice] dacă articolul 53 alineatul (3) coroborat cu articolul 53 alineatul (2) punctul 1 și cu articolul 53 alineatul (1) punctul 3, cu articolul 47 alineatul (1) punctul 5 și cu articolul 112 din ZADS sunt compatibile cu acestea.

Pârâtul, Directorul autorității vamale, se opune cererii. El susține că nu este necesară o cerere de interpretare. Potrivit acestuia, articolele 7 și 16 din directivă sunt clare și lipsite de ambiguitate; nu există nicio contradicție cu dispozițiile naționale. În conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din Directiva 2008/118/EG, fiecare stat membru își stabilește propriile norme privind producerea, transformarea și deținerea de produse accizabile, inclusiv în scopul de a preveni orice fraudă sau abuz. În cadrul îndeplinirii acestei competențe, au fost adoptate dispoziții detaliate.

Camera Administrativen Sad Sofia-grad (Tribunalul Administrativ din Sofia, Bulgaria), sesizată cu prezenta cauză, consideră că cererea de decizie preliminară este parțial întemeiată. Prin urmare, ea consideră că trebuie să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene o cerere de decizie preliminară privind interpretarea dispozițiilor dreptului Uniunii relevante pentru acest litigiu.

O parte din problemele ridicate de reclamantă (punctele 6-9) nu ar trebui să facă obiectul prezentei proceduri, întrucât procedura de contestare a deciziei de aplicare a unei sancțiuni pecuniare și procedura în cadrul căreia a fost adoptată decizia de control fiscal privind stabilirea accizei împotriva reclamantei au fost deja finalizate.

În același timp, însă, instanța consideră că trebuie să fie adresate celelalte întrebări și că este necesară reformularea acestora. Este vorba despre întrebări referitoare la condițiile de obținere și, în mod corespunzător, de retragere a autorizației: au acestea un efect nelimitat? Respectă ele obiectivele fundamentale ale directivei, în special asigurarea plății și perceperii accizelor? Se ridică problema principiului nediscriminării.

Instanța rezumă conținutul cererii de decizie preliminară după cum urmează:

Cum trebuie interpretat articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2008/118/EG, în partea în care se prevede că autorizația pentru deschiderea și exploatarea unui antrepozit fiscal este supusă condițiilor pe care autoritățile au dreptul să le stabilească în scopul de a preveni orice fraudă sau abuz, și care trebuie să fie

conținutul acestor condiții pentru ca obiectivele prevenirii fraudelor sau abuzurilor să poată fi atinse?

Cum trebuie interpretată interdicția discriminării în sensul considerentului (10) al Directivei 2008/118/CE?

Cum trebuie interpretate dispozițiile menționate și trebuie ele interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale, precum cea a articolului 53 alineatul (1) punctul 3 coroborat cu articolul 47 alineatul (1) punctul 5 din ZADS, în cazul în care această dispoziție prevede, pe lângă o sancțiune deja aplicată pentru aceeași infracțiune, retragerea obligatorie a autorizației pentru viitor, efectuată fără preaviz și pentru o durată nelimitată?

### **I. Părțile la procedură:**

- 1) Reclamantă: „Vinal” AD [...] [omissis] , cu sediul și cu adresa administrativă la Sofia [...] [omissis]
- 2) Pârât: Direktor na Agentsia „Mitnitsi”

### **II. Obiectul procedurii principale**

Procedura a fost inițiată în urma plângerii „Vinal” AD [...] [omissis] împotriva deciziei nr. P-142/32-45441 din 11 februarie 2020 a Directorului autorității vamale, prin care a fost retrasă autorizația nr. 128 de exploatare a unui antrepozit fiscal pentru producerea și deținerea de produse accizabile cu numărul de identificare al antrepozitarului autorizat BGNCA00046000 și cu numărul de identificare al antrepozitului fiscal BGNCA00046001, cu adresa antrepozitului în Lovech [...] [omissis].

### **III. Situația de fapt și argumentele părților din procedura principală:**

„Vinal” AD era antrepozitar autorizat în sensul articolului 4 punctul 2 din ZADS, și anume o persoană autorizată, în temeiul dispozițiilor ZADS, să producă și/sau să dețină, să primească sau să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize în cadrul unui antrepozit fiscal.

Conform autorizației eliberate, în antrepozitul fiscal erau permise următoarele activități: fermentarea, amestecarea și învechirea vinurilor din struguri și fructe, distilarea mustului de struguri, a vinului și a piureului de fructe, producerea, învechirea și amestecarea rachiului din struguri și fructe, producerea de vodcă și gin, producerea de distilate și produse intermediare din vin și fructe, producerea de rachiuri de vin, vermut și lichioruri, compunerea de amestecuri de arome și de extracte de fructe și de plante pentru producerea de vinuri aromatizate: vinuri albe, roșii și rosé.

Prin decizia nr. P-142/32-45441 din 11 februarie 2020 a Directorului autorității vamale, autorizația nr. 128 de exploatare a unui antrepozit fiscal pentru producerea și deținerea de produse accizabile, cu numărul de identificare a antrepozitarului autorizat BGNCA00046000 și cu numărul de identificare a antrepozitului fiscal BGNCA00046001, cu adresa antrepozitului la Lovech [...] [omissis], a fost retrasă pentru motivul că exista hotărârea definitivă nr. 37 din 16 ianuarie 2020 a Administrativen sad Pleven (Tribunalul Administrativ din Plevna, Bulgaria).

Hotărârea nr. 37 din 16 ianuarie 2020 a Administrativen sad Pleven (Tribunalul Administrativ din Plevna), a confirmat decizia de aplicare a unei sancțiuni pecuniare nr. 318 din 24 ianuarie 2018 a directorului Mitnitsa Svishtov (Oficiul Vamal din Svishtov, Bulgaria), prin care s-a aplicat „Vinal” AD [...] [omissis] o amendă în valoare de 248 978 BGN. Hotărârea judecătorească este definitivă și are efect obligatoriu.

S-a constatat că, prin ordinul nr. BG005800-PK24-P1 din 18 aprilie 2017 al directorului Mitnitsa Stoliczna (Oficiul Vamal din Sofia, Bulgaria), s-a dispus efectuarea unui control fiscal la „Vinal” AD. În cadrul acestei proceduri, a fost efectuat un control al stocurilor fizice de produse accizabile din antrepozitul fiscal al „Vinal” AD în perioada cuprinsă între 3 și 10 mai 2017. Rezultatele controalelor au fost consemnate în procesele-verbale nr. 492 din 3 mai 2017, nr. 503 din 4 mai 2017, nr. 510 din 5 mai 2017, nr. 516 din 9 mai 2017 și nr. 523 din 10 mai 2017 privind controalele efectuate. Au fost măsurate cantitățile de lichide conținute și conținutul de alcool corespunzător fiecăreia, precum și temperatura reală. A fost determinat conținutul de alcool corespunzător la o temperatură de 20°C.

La 24 noiembrie 2017, a fost emis raportul de control fiscal nr. BG005800-RK24-RD/8. La 22 decembrie 2017, a fost adoptată decizia de control fiscal nr. BG005800-RK24- RA8, care nu a fost contestată, iar la 5 ianuarie 2018 a rămas definitivă.

În decizia de control fiscal nr. BG 005800-RK-24 RA/8, au fost stabilite datoriile de accize în cuantum de 4 261,89 BGN pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2012 și 3 mai 2017. Controlul în urma căruia a fost constatat deficitul de stocuri și au fost adoptate o decizie de constatare a unei contravenții și decizia de aplicare a unei sancțiuni pecuniare contestată în prezenta cauză se referă la perioada ulterioară, și anume la perioada cuprinsă între 3 și 10 mai 2017. Cu alte cuvinte, procedura de control fiscal efectuată a constituit temeiul pentru efectuarea controlului în urma căruia a fost identificat deficitul de stocuri consemnat în procesele verbale menționate.

Împotriva „Vinal” AD a fost adoptată decizia de constatare a unei contravenții (AUAN) nr. 88 din 26 iulie 2017 pentru neîndeplinirea obligațiilor care decurg din articolul 43 alineatul (1) punctul 1 coroborat cu articolul 84 alineatul (7) și cu articolul 20 alineatul (2) punctul 8 din ZADS, și anume pentru neîndeplinirea

obligației de plată a accizei datorate prin emiterea a unei facturi de accize la 30 iunie 2017. S-a constatat că, până la momentul adoptării deciziei, antrepozitarul autorizat nu își îndeplinise obligația, care îi revenea în temeiul articolului 84 alineatul (1) punctul 1 din ZADS, de a emite facturi de accize în conformitate cu cerința prevăzută la articolul 43 alineatul (1) punctul 1 din ZADS.

La 24 ianuarie 2018, autoritatea vamală de sancționare a emis decizia de aplicare a unei sancțiuni pecuniare nr. 318/2017. În cuprinsul acesteia, ea a preluat situația de fapt constatată în decizia de constatare a unei contravenții (AUAN) nr. 88 din 26 iulie 2017, a hotărât, pe baza probelor obținute în urma controlului efectuat, că „Vinal” AD, în calitate sa de antrepozitar autorizat, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul articolului 43 alineatul (1) punctul 1 coroborat cu articolul 84 alineatul (7) și cu articolul 20 alineatul (2) punctul 8 din ZADS, și anume să achite acciza datorată prin emiterea unei facturi de accize la 30 iunie 2017 și a considerat că aceasta constituia o contravenție în temeiul articolului 112 alineatul (1) din ZADS. Ea a aplicat societății o sancțiune administrativă sub forma unei „amenzi” în cuantumul minim prevăzut pentru această încălcare, și anume într-un cuantum de două ori mai mare decât valoarea accizei neplătite, în speță în cuantum de 248 978 de leva (BGN).

Prin decizia nr. R-142/32-45441/11.2.2020 a Directorului autorității vamale (atacată în procedura principală), autorizația antrepozitarului autorizat „Vinal” AD a fost retrasă, societatea menționată fiind exclusă de la exploatarea unui antrepozit fiscal.

Aceasta a introdus la instanța de trimitere o acțiune prin care solicită anularea deciziei Directorului autorității vamale. În acțiunea formulată, ea arată că, pentru a evalua dacă ZADS este compatibilă [cu dreptul Uniunii], este necesar să se ia în considerare transpunerea „incorectă” a Directivei 2008/118/CE, statul și autoritățile administrative intervenind într-o măsură excesivă în activitățile antrepozitarilor autorizați. Potrivit Vinal, trebuie să se ia în considerare Recomandarea Comisiei din 29 noiembrie 2000 privind orientările pentru autorizarea antrepozitarilor în temeiul Directivei 92/12/CEE, care a fost abrogată prin Directiva 2008/118/CE. La articolul 7 din recomandare se menționează că, în cazuri concrete, o autorizație poate fi retrasă pe durată determinată sau în următoarele situații: neîndeplinirea obligațiilor legate de autorizație; furnizarea insuficientă a garanției solicitate; încălcarea repetată a legislației aplicabile; participarea la infracțiuni; evaziunea și fraudă fiscală.

Directorul autorității vamale pârât se opune acțiunii. El nu prezintă argumente concrete în privința considerațiilor anterioare.

#### IV. Dispozițiile de drept al Uniunii

Directiva 2008/118/CE a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind regimul general al accizelor și de abrogare a Directivei 92/12/CEE

#### V. Legislația Republicii Bulgaria

Zakon za aktsizite i danachnite skladove (Legea privind accizele și antrepozitele fiscale, Bulgaria, denumită în continuare „ZADS”):

**Articolul 4** În sensul prezentei legi, se aplică următoarele definiții:

2. (modificat în DV nr. 92 din 2015, în vigoare de la 1 ianuarie 2016) un „antrepozitar autorizat” înseamnă o persoană care a fost autorizată, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi, să producă și/sau să dețină, să primească sau să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize.

3. „antrepozit fiscal” înseamnă un loc în care produsele accizabile sunt produse, deținute, primite sau expediate în regim suspensiv de accize de către un antrepozitar autorizat, în conformitate cu dispozițiile prezentei legi.

4. un „regim suspensiv de accize” înseamnă un regim fiscal aplicabil producerii, deținerii și transportului de produse în regim suspensiv de accize.

17. o încălcare este „repetată” în cazul în care este săvârșită în termen de un an de la data rămânerii definitive a deciziei de aplicare a unei sancțiuni pecuniare prin care persoana a fost sancționată pentru o încălcare similară.

18. (modificat în DV nr. 63 din 2006, în vigoare de la 4 august 2006) o încălcare este „gravă” în cazul în care în privința sa există o decizie definitivă de aplicare a unei sancțiuni pecuniare mai mari de 15 000 BGN.

**Articolul 20** (1) Acciza devine exigibilă în momentul în care produsele accizabile sunt eliberate pentru consum.

(2) Oricare dintre următoarele constituie eliberare pentru consum:

[...]

8) (astfel cum a fost completat în DV nr. 105 din 2006, în vigoare de la 1 ianuarie 2007, astfel cum a fost modificat în DV nr. 54 din 2012, în vigoare de la 17 iulie 2012, astfel cum a fost modificat în DV nr. 92 din 2015, în vigoare de la 1 ianuarie 2016) constatarea lipsei de produse accizabile [...];

**Articolul 43** (1) (astfel cum a fost modificat în DV nr. 105 din 2006, în vigoare de la 1 ianuarie 2007) Cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 42, accizele se plătesc de către:



1. (astfel cum a fost modificat în DV nr. 109 din 2007, în vigoare de la 1 ianuarie 2008, astfel cum a fost modificat în DV nr. 95 din 2009, în vigoare de la 1 aprilie 2010, astfel cum a fost modificat în DV nr. 54 din 2012, în vigoare de la 17 iulie 2012, astfel cum a fost modificat în DV nr. 92 din 2015, în vigoare de la 1 ianuarie 2016) antrepozitarul autorizat, persoanele menționate la articolul 3 alineatul (1) punctele 4 și 6, precum și persoanele înregistrate în temeiul articolului 57, al articolului 57b alineatul (4), al articolului 57c și al articolului 58c, la data la care a luat naștere obligația de plată a accizelor, prin emiterea unei facturi de accize în conformitate cu articolul 84 alineatul (1);

Articolul 47 (1) (astfel cum a fost modificat prin articolul 47 din DV nr. 105 din 2006, în vigoare de la 1 ianuarie 2007) Antrepozitarii autorizați pot fi persoane care:

[...]

4. (astfel cum a fost modificat în DV nr. 54 din 2012, în vigoare de la 17 iulie 2012, astfel cum a fost modificat în DV nr. 101 din 2013, în vigoare de la 1 ianuarie 2014, astfel cum a fost completat în DV nr. 97 din 2016, în vigoare de la 1 ianuarie 2017) nu au datorii de drept public față de autoritățile vamale, datorii fiscale sau datorii provenite din contribuții de asigurări obligatorii, cu excepția datoriilor provenite din decizii care nu sunt definitive și a datoriilor care au fost anulate, amânate sau pentru care s-au constituit garanții;

5. (astfel cum a fost modificat în DV nr. 63 din 2006, în vigoare de la 4 august 2006, astfel cum a fost completat în DV nr. 95 din 2009, în vigoare de la 1 decembrie 2009) nu au săvârșit o încălcare gravă sau repetată în sensul prezentei legi, cu excepția cazurilor în care procedura de sancționare administrativă a fost încheiată cu un acord;

Articolul 53 (1) Autorizația de exploatare a unui antrepozit fiscal își încetează efectele:

[...]

3. la retragerea autorizației;

[...]

(2) Autorizația de exploatare a unui antrepozit fiscal este retrasă în cazul în care:

1. antrepozitarul fiscal autorizat nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 47 [...]

[...]

(3) (astfel cum a fost modificat în DV nr. 30 din 2006, în vigoare de la 12 iulie 2006, astfel cum a fost modificat în DV nr. 95 din 2009, în vigoare de la 1

decembrie 2009, astfel cum a fost completat în DV nr. 98 din 2018, în vigoare de la 1 ianuarie 2019)

d) Autorizația se retrage prin decizia directorului Agentsia „Mitnitsi”, care este executorie cu titlu provizoriu de la data emiterii deciziei, cu excepția cazului în care instanța judecătorească dispune altfel.

(4) (noua versiune publicată în DV nr. 95 din 2009, în vigoare de la 1 decembrie 2009) Decizia prevăzută la alineatul (3) poate fi contestată în conformitate cu dispozițiile Administrativnoprotsesualen kodeks (Codul de procedură administrativă, denumit în continuare „APK”).

Articolul 84 alineatul (7) (astfel cum a fost completat în DV nr. 92 din 2015, în vigoare de la 1 ianuarie 2015, astfel cum a fost modificat în DP nr. 98 din 2018, în vigoare de la 1 ianuarie 2019) Factura de accize se emite la data la care:

1. produsele accizabile sunt eliberate pentru consum în conformitate cu articolul 20 alineatul (2), pentru fiecare destinatar și pentru fiecare mijloc de transport, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 20 alineatul (2) punctul 5 și punctele 15-18;
2. în cazurile prevăzute la articolul 64 alineatul (18), se constată lipsa marcajelor de accize;

[...]

Articolul 112 (1) Persoana care este obligată la plata accizelor, dar nu plătește accizele, este pasibilă de o amendă de două ori mai mare decât valoarea accizelor neplătite, iar amenda nu poate fi mai mică de 500 de leva (BGN).

[...]

Zakon za administrativnite narushenia i nakazania [Legea privind contravențiile și sancțiunile administrative, denumită în continuare „ZANN”]

Articolul 83 (1) (astfel cum a fost completat în DV nr. 15 din 1998, astfel cum a fost modificat în DV nr. 69 din 2006) În situațiile prevăzute de legea relevantă, printr-un ordin, printr-o ordonanță a Consiliului de Miniștri sau printr-o ordonanță a consiliului municipal, persoanelor juridice sau comercianților individuali li se poate aplica o sancțiune pecuniară pentru încălcarea obligațiilor lor față de stat sau față de municipalitate în exercitarea activității lor.

(2) Sancțiunea prevăzută la alineatul anterior este aplicată în temeiul prezentei legi, cu excepția cazului în care actul normativ respectiv prevede altfel.”



## VI. Motivarea trimiterii:

Dispoziția articolului 16 alineatul (1) a doua teză din Directiva 2008/118 EG prevede că autorizația de deschidere și exploatare a unui antrepozit fiscal de către antrepozitarul autorizat este supusă condițiilor pe care autoritățile au dreptul să le stabilească în scopul de a preveni orice fraudă sau abuz.

Instanța de trimitere consideră că este necesară o interpretare a domeniului de aplicare a dispoziției menționate și, în special, a ceea ce se înțelege prin „fraudă sau abuz”.

În speță, articolul 53 alineatul (3) coroborat cu alineatul (2) punctul 1 coroborat cu alineatul (1) punctul 3 și cu articolul 47 alineatul (1) punctul 5 din ZADS prevăd retragerea autorizației în cazul în care există un act juridic definitiv prin care persoana a fost deja sancționată pentru că, în pofida obligației care îi revine, nu a plătit acciza, sancțiunea fiind de două ori mai mare decât acciza datorată.

În acest caz, se ridică problema modului în care obiectivele prevenirii fraudelor sau abuzurilor ar putea fi atinse prin retragerea obligatorie și fără preaviz a autorizației.

Oare în speță aceste obiective ar putea fi deja atinse prin sancțiunea prevăzută și deja aplicată, în cuantum de două ori mai mare decât acciza neachitată? Având în vedere obiectivele articolului 16 alineatul (1) a doua teză și faptul că o cerere de reacordare a autorizației nu este admisibilă nici măcar în cazul în care sunt îndeplinite anumite condiții impuse în scopul prevenirii fraudelor și abuzurilor, retragerea autorizației în temeiul dreptului național se dovedește a fi o măsură disproporționată?

În acest context, trebuie să se țină seama, de asemenea, de faptul că retragerea autorizației este întotdeauna și în mod necesar prevăzută ca o consecință juridică a unei decizii, rămase definitive, de aplicare a unei sancțiuni pecuniare, fără a exista *de jure* vreo posibilitate de a efectua o evaluare concretă într-un caz individual pentru a stabili dacă obiectivele articolului 16 alineatul (1) din Directiva 2008/118/CE ar fi astfel atinse și numai în urma acestei evaluări să se ajungă la o eventuală retragere a autorizației.

În schimb, Recomandarea – menționată anterior – a Comisiei din 29 noiembrie 2000 privind orientările pentru autorizarea antrepozitarilor în temeiul Directivei 92/12/CEE, care a fost abrogată prin Directiva 2008/118/CE, prevede la articolul 7 că, în cazuri concrete, o autorizație poate fi retrasă pe durată determinată sau în următoarele situații: neîndeplinirea obligațiilor legate de autorizație; furnizarea insuficientă a garanției solicitate; încălcarea repetată a legislației aplicabile; participarea la infracțiuni; evaziunea și fraudă fiscală.

În speță, consecința juridică a retragerii autorizației, legată de o încălcare specifică care depășește o anumită valoare a accizelor neachitate, ar putea intra sub incidența criteriilor menționate mai sus ale recomandării? Această consecință

juridică poate fi acoperită de obiectivele articolului 16 alineatul (1) din Directiva 2008/118/CE, și anume prevenirea oricăror fraude sau abuzuri?

Potrivit considerentului (10) al Directivei 2008/118, modalitățile de percepere și restituire a taxelor au un impact asupra bunei funcționări a pieței interne și, prin urmare, ar trebui să se bazeze pe criterii nediscriminatorii. În acest sens, dispoziția articolului 53 alineatul (1) punctul 3 coroborat cu articolul 47 alineatul (1) punctul 5 din ZADS este în conformitate cu principiile nediscriminării prevăzute în considerentul (10), precum și cu principiile menționate mai sus care decurg din considerentele directivei, dacă dreptul național prevede, pe lângă o sancțiune deja aplicată pentru aceeași faptă, retragerea autorizației pentru viitor, fără preaviz și pentru o durată nelimitată? Această dispoziție prevede consecințe atât de grave încât să determine tocmai o discriminare a societății bulgare în raport cu alte societăți, în condițiile în care celelalte circumstanțe sunt egale?

Pentru aceste motive și în temeiul articolului 267 primul paragraf litera (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, coroborat cu articolul 628 din Grazhdanski protsesualen kodeks (Codul de procedură civilă, denumit în continuare „GPK”) și cu articolul 144 din APK, precum și în conformitate cu articolul 631 din GPK coroborat cu articolul 144 din APK, Administrativen sad Sofia-Grad (Tribunalul Administrativ din Sofia)

#### **A HOTĂRÂT:**

Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene următoarea cerere de decizie preliminară:

Cum trebuie interpretat articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2008/118/EG, în partea în care se prevede că autorizația pentru deschiderea și exploatarea unui antrepozit fiscal este supusă condițiilor pe care autoritățile au dreptul să le stabilească în scopul de a preveni orice fraudă sau abuz, și care trebuie să fie conținutul acestor condiții pentru ca obiectivele prevenirii fraudelor sau abuzurilor să poată fi atinse?

Cum trebuie interpretată interdicția discriminării în sensul considerentului (10) al Directivei 2008/118/CE?

Cum trebuie interpretate dispozițiile menționate și trebuie ele interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale, precum cea a articolului 53 alineatul (1) punctul 3 coroborat cu articolul 47 alineatul (1) punctul 5 din ZADS, în cazul în care această dispoziție prevede, pe lângă o sancțiune deja aplicată pentru aceeași infracțiune, retragerea obligatorie a autorizației pentru viitor, efectuată fără preaviz și pentru o durată nelimitată?

[...] *[omissis]*